

saa for mange Virksomheder, og det vil volde Vanskeligheder, som rækker betydeligt videre end den økonomiske Side af Sagen.»

Ved Sagens 1. Behandling gik *Arbejds- og Socialministeren* imod Lovforslaget ud fra den Betragtning, at Arbejdsløsheden efterhaanden var gaaet saa stærkt ned, at Tiden var inde til at lade Arbejdsfordelingsordningen bortfalde. Det var efter Ministerens Opfattelse »ikke helt usandsynligt, at vi bliver nødt til at ændre vor Opfattelse af Problemet saaledes, at medens vi i 30erne fortrinsvis var beskæftiget med Opgaver, der gik ud paa at regulere og fordele Arbejdet, kan vi meget let være kommet i en Situation nu, hvor Forholdene praktisk talt er vendt helt om, og det er givet, at naar den Situation forekommer, maa der andre Midler til end dem, vi brugte tidligere. Det er min Opfattelse, at naar vi retter Blikket mod Fremtiden, har vi Lov til at vente en stigende Indførsel af de Raa-varer, som er en Forudsætning for øget Beskæftigelse. Allerede nu har man inden for adskillige Fag og Fagomraader naaet en saadan Beskæftigelsesgrad, at der ikke blot er raadet Bod paa Arbejdsløsheden, men endogsaa er ved at være *Mangel paa Arbejdskraft*».

Ogsaa *Axel Kristensen* (V.) og *Boeck-Hansen* (K. F.) gik imod Lovforslaget, medens *Chr. A. Christiansen* (D. K.) støttede det. *Aage Fogh* (R. V.) og *Hoff* (D. S.) ønskede først at tage endelig Stilling til Sagen, efter at den var behandlet i et Udvalg. En saadan Udvalgsbehandling fandt ogsaa Sted. Den resulterede i, at Lovforslaget ved 3. Behandling blev forkastet med 65 Stemmer mod 44.

I Betænkningen indstillede et Flertal (Venstre, Det konservative Folkeparti og Det radikale Venstre) under Hensyn til de under Sagens Behandling fremkomne Oplysninger Lovforslaget til Forkastelse.

De socialdemokratiske Medlemmer af Udvalget fandt, »at det for Udvalget forelagte Materiale godtgør, at der endnu er Omraader, hvor Fordeling af Arbejde er baade paakrævet og hensigtsmæssig.

Naar der herefter tages Hensyn til, at Arbejdsfordelingsnævnet standser alle de Aftaler, der eventuelt maatte give Risiko for en Binding af Arbejdskraft, der kan gøre mere Nytte paa andre Omraader, skulde der ikke være Grund til at frygte, at Lovens Forlængelse betyder Opretholdelse af ufor-svarlige Arbejdsfordelingsaftaler.

Mindretallet ønsker endvidere at pege paa, at det fortsat er saadan, at Industriomraader, hvis Produktion er livsvigtig for vort Land, mangler Raastoffer til at give fuld Beskæftigelse til de Arbejdere, der har den Faguddannelse og det Specialkendskab, der er nødvendig, hvis Virksomhederne skal kunne